

WARUNKI I SPOSÓB PONOWNEGO UMIESZCZANIA ŚWIŃ W GOSPODARSTWIE

1. W przypadku gospodarstw, w których świnie są utrzymywane na przestrzeniach wolnych, w celu wykluczenia obecności czynnika zakaźnego wywołującego chorobę, ponowne umieszczanie świń w gospodarstwie rozpoczyna się od umieszczenia prosiąt wskaźnikowych. Za prosięta wskaźnikowe uważa się prosięta, które przed umieszczeniem w gospodarstwie zostały poddane badaniu klinicznemu i serologicznemu w kierunku choroby i wynik tych badań był ujemny. Po upływie 28 dni od dnia umieszczenia prosiąt w gospodarstwie ponownie poddaje się je badaniu klinicznemu oraz pobiera się od nich próbki do badań serologicznych w kierunku choroby.
Jeżeli u żadnego z prosiąt nie stwierdzono objawów klinicznych choroby oraz nie wytworzyło przeciwciał przeciwko wirusowi choroby, można umieścić świnie w gospodarstwie.
2. W przypadku innych form chowu stosowanego w gospodarstwie ponowne umieszczenie świń w tym gospodarstwie następuje w sposób określony w ust. 1 albo w drodze pełnego odtworzenia stada, z tym że:
 - 1) wprowadzenia wszystkich świń do gospodarstwa dokonuje się w okresie 8 dni, a świnie te pochodzą z gospodarstw spoza obszaru zapowietrzonego i zagrożonego oraz zostały poddane badaniu serologicznemu, którego wynik był ujemny;
 - 2) wprowadzone świnie nie opuszczają gospodarstwa przez 60 dni od dnia wprowadzenia ostatniej świni;
 - 3) wprowadzone do gospodarstwa świnie poddaje się badaniu klinicznemu i serologicznemu, co najmniej po upływie 28 dni od dnia wprowadzenia ostatniej świni.

238

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 lutego 2008 r.

w sprawie trybu postępowania dyscyplinarnego wobec komorników oraz asesorów i aplikantów komorniczych

Na podstawie art. 78a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wnioskodawcy — należy przez to rozumieć podmiot, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- 2) obwinionym — należy przez to rozumieć komornika, asesora lub aplikanta komorniczego, przeciwko któremu złożono wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego;
- 3) stronach — należy przez to rozumieć wnioskodawcę i obwinionego.

2. W toku postępowania dyscyplinarnego wnioskodawca może ustanowić pełnomocnika do reprezentowania przed komisją dyscyplinarną.

3. W toku postępowania dyscyplinarnego obwiniony może ustanowić obrońcę do reprezentowania przed komisją dyscyplinarną.

§ 2. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania obwinionego;
- 2) oznaczenie siedziby kancelarii, którą obwiniony prowadzi albo w której jest zatrudniony;
- 3) określenie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, ze wskazaniem czasu, miejsca i sposobu jego popełnienia;
- 4) wskazanie naruszonych przepisów prawa;
- 5) uzasadnienie zawierające zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego oraz istotnych okoliczności dotyczących zarzucanego czynu;
- 6) odpis uchwały rady izby komorniczej o zgłoszeniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, gdy wniosek o wszczęcie postępowania składa rada izby komorniczej, albo odpis uchwały Krajowej Rady Komorniczej o zgłoszeniu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, gdy wniosek o wszczęcie postępowania składa Krajowa Rada Komornicza.

§ 3. 1. Po wplynięciu wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego komisja dyscyplinarna niezwłocznie kieruje wniosek na posiedzenie w celu we-

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 44, poz. 288, Nr 85, poz. 571 i Nr 112, poz. 769.

zwania do usunięcia ewentualnych braków formalnych, wydania postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego albo postanowienia o jego wszczęciu.

2. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1, doręcza się stronom postępowania dyscyplinarnego oraz ich obrońcom i pełnomocnikom.

3. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego obwinionemu i jego obrońcy doręcza się ponadto odpis wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz pouczenie o prawie zgłoszenia odpowiedzi na wniosek.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku, gdy wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego złożony został przez Ministra Sprawiedliwości; w takim przypadku stronom, ich obrońcom i pełnomocnikom doręcza się zawiadomienie o wszczęciu postępowania.

§ 4. Obwiniony może, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zgłosić odpowiedź na wniosek.

§ 5. 1. Komisja dyscyplinarna rozpoznaje sprawy dyscyplinarne na rozprawie.

2. Komisja dyscyplinarna, wyznaczając rozprawę:

- 1) zawiadamia o jej terminie wnioskodawcę, jego pełnomocnika i obrońcę obwinionego;
- 2) wzywa do stawienia obwinionego, świadków i biegłych;
- 3) zarządza dołączenie niezbędnych dokumentów;
- 4) zarządza przedstawienie innych dowodów zgłoszonych przez strony postępowania dyscyplinarnego.

§ 6. Stronom postępowania dyscyplinarnego oraz ich obrońcom i pełnomocnikom przysługuje w każdym stadium postępowania prawo wglądu do akt i żądania informacji o wynikach postępowania dyscyplinarnego, jak również prawo żądania odpisów prawomocnych orzeczeń dyscyplinarnych bądź postanowień.

§ 7. W wezwaniu i zawiadomieniu o rozprawie kierowanym do stron postępowania dyscyplinarnego wymienia się skład komisji dyscyplinarnej, datę, godzinę i miejsce posiedzenia.

§ 8. Przewodniczący składu komisji dyscyplinarnej, zwany dalej „przewodniczącym”, kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem, w szczególności udziela głosu stronom postępowania dyscyplinarnego.

§ 9. 1. Z przebiegu rozprawy i ogłoszenia orzeczenia sporządza się protokół.

2. Protokół podpisują niezwłocznie przewodniczący oraz protokolant.

§ 10. 1. Przewodniczący zarządza postępowanie dowodowe, w toku którego przesłuchuje świadków, biegłych, odczytuje dokumenty i przeprowadza inne dowody.

2. Przed przesłuchaniem świadka przewodniczący uprzedza go o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 11. 1. Strony postępowania dyscyplinarnego mogą składać wszelkie wnioski dowodowe zmierzające do wyjaśnienia sprawy.

2. Dowody mogą być przeprowadzone także z urzędu.

§ 12. 1. We wniosku dowodowym należy podać oznaczenie dowodu oraz okoliczności, które mają być udowodnione. Można także określić sposób przeprowadzenia dowodu.

2. Oddala się wniosek dowodowy, jeżeli:

- 1) okoliczność, która ma być udowodniona, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albo jest już udowodniona zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy;
- 2) dowód jest nieprzydatny do stwierdzenia danej okoliczności;
- 3) dowodu nie da się przeprowadzić;
- 4) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania.

3. Nie można oddalić wniosku dowodowego na tej podstawie, że dotychczasowe dowody wykazały przeciwieństwo tego, co strona zamierza udowodnić.

4. Oddalenie wniosku dowodowego nie stoi na przeszkodzie późniejszemu dopuszczeniu dowodu, chociażby nie ujawniły się nowe okoliczności.

§ 13. Osoby przesłuchiwane mogą być konfrontowane w celu wyjaśnienia sprzeczności.

§ 14. 1. Świadkowie i biegli mogą być przesłuchani w miejscu ich zamieszkania lub w siedzibie izby komorniczej, położonej najbliżej miejsca ich zamieszkania, przez wyznaczonego ze składu członka komisji dyscyplinarnej, jeżeli ich bezpośrednie stawienie przed komisją dyscyplinarną jest utrudnione.

2. Kierowane do stron zawiadomienie o czynnościach, o których mowa w ust. 1, powinno zawierać pouczenie, iż strony mogą brać udział w tych czynnościach.

§ 15. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący udziela głosu wnioskodawcy i jego pełnomocnikowi, obrońcy i obwinionemu.

§ 16. 1. Komisja dyscyplinarna powinna dążyć do tego, aby sprawa została rozpoznana na jednym posiedzeniu.

2. Z ważnych powodów przewodniczący może odroczyć posiedzenie na czas nie dłuższy niż 30 dni.

3. Posiedzenie odroczone prowadzi się w dalszym ciągu, chyba że skład komisji dyscyplinarnej uległ zmianie.

§ 17. W sprawach zawitych komisja dyscyplinarna może odroczyć wydanie orzeczenia na czas do 7 dni.

§ 18. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie komisji dyscyplinarnej i jej skład;
- 2) sygnaturę sprawy i datę wydania orzeczenia;
- 3) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia obwinionego oraz jego stanowisko;
- 4) określenie przewinienia dyscyplinarnego przez podanie czasu, miejsca i sposobu jego popełnienia, ze wskazaniem naruszonych przepisów prawa;
- 5) rozstrzygnięcie komisji dyscyplinarnej;
- 6) orzeczenie o kosztach postępowania;
- 7) podpisy przewodniczącego i członków komisji dyscyplinarnej.

§ 19. Bezpośrednio po sporządzeniu orzeczenia przewodniczący ogłasza je i podaje ustne motywy rozstrzygnięcia.

§ 20. 1. Uzasadnienie orzeczenia sporządza się w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

2. Uzasadnienie powinno zawierać:

- 1) wskazanie, jakie fakty komisja dyscyplinarna uznała za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparła się dowodach i dlaczego nie uznała dowodów przeciwnych;
- 2) wyjaśnienie podstawy prawnej orzeczenia.

3. W uzasadnieniu orzeczenia należy ponadto przytoczyć okoliczności, które komisja dyscyplinarna miała na względzie przy wymiarze kary.

4. Uzasadnienie orzeczenia podpisują członkowie komisji dyscyplinarnej orzekającej w sprawie.

§ 21. Orzeczenie z uzasadnieniem doręcza się stronom.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Cwiągalski*

239

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 28 lutego 2008 r.

sygn. akt K 43/07

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mirosław Granat — przewodniczący,

Marek Kotlinowski — sprawozdawca,

Janusz Niemcewicz,

Andrzej Rzepliński,

Bohdan Zdziennicki,

protokolant: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu, z udziałem wnioskodawców oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 28 lutego 2008 r., połączonych wniosków Rady Miejskiej w Brwinowie i Rady Miasta Podkowy Leśnej o zbadanie zgodności art. 73 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872, ze zm.), rozumianego jako nakładający na

gminę obowiązek wypłaty odszkodowania za nieruchomości zajęte pod drogi gminne oraz drogi lokalne miejskie, jakie istniały przed dniem 1 stycznia 1999 r., z art. 2 i art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji,

orzeka:

Art. 73 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 103 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 6, poz. 70, Nr 12, poz. 136, Nr 17, poz. 228, Nr 19, poz. 239, Nr 52, poz. 632, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1312 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1084, Nr 111, poz. 1194 i Nr 145, poz. 1623) jest zgodny z art. 2 oraz art. 167 ust. 1 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Mirosław Granat

Marek Kotlinowski
Andrzej Rzepliński

Janusz Niemcewicz
Bohdan Zdziennicki